

*„...jer taj dan neće doći dok najprije ne dođe otpad i ne pojavi se Čovjek bezakonja, Sin propasti, koji se protivi i uzdiže iznad svega što se zove Bog ili svetinja, tako da će i u hram Božji sjesti, predstavljajući se kao Bog... Jer tajna bezakonja već djeluje... samo dok se ne ukloni onaj koji ga sada zadržava. I tada će se otkriti Bezakonik, kojega će Gospodin uništiti dahom usta svojih i uništiti sjajem svoga dolaska...”*  
(2. Solunjanima 2:3-8)

Proročanski odlomci u Svetom pismu daju jasan opis početka, napretka i pada Antikrista. Drugi nazivi koji se u Novom zavjetu daju ovom zlokobnom liku su Čovjek grijeha, Zli, Tajna bezakonja, Sin propasti i Zvijer. Naš Gospodin se na isti lik poziva kao na „grozotu pustoši” o kojoj je govorio prorok Daniel. (Matej 24:15; Daniel 11:31; 12:11). U Danielovoj proročanskoj viziji, ovaj isti lik je također bio predstavljen malim rogom, ili silom, koja je izrasla iz strašne zvijeri i vodila rat sa svecima – pravom djecom Božjom. (Daniel 7:8, 21)

Knjiga Otkrivenja detaljno opisuje simbolična proročanstva koja se tiču ovog istog lika Antikrista. Prikazuje ga kao okrutnog, zvjerskog lika – lukavog, licemjernog, varljivog i tiranskog. Apostol Ivan prikazuje postupan razvoj Antikrista usred kršćanske Crkve, koji raste u moći i utjecaju sve dok konačno ne dosegne sam vrhunac zemaljskog bogatstva i moći – cijelo vrijeme tvrdeći da ima vlast i moć od Boga.

## DEFINICIJA ANTIKRISTA

Riječ „antikrist” ima dvostruko značenje. Prvo je protiv (tj. u suprotnosti s) Krista: drugo značenje je umjesto (tj. krivotvorina) Krista. U prvom smislu, izraz je općenit i primjenjivao bi se na svakog neprijatelja koji se protivi Kristu. U tom smislu, svi poganski carevi i sve nekršćanske religije bili su antikristi – protivnici Krista. Međutim, Sveto pismo ne koristi naziv „Antikrist” u tom smislu. Ono prelazi preko svih takvih neprijatelja vjere i primjenjuje pojam Antikrist u smislu njegovog sekundarnog značenja – pogrešno predstavljanje, krivotvorenje, zauzimanje mjesta pravog Krista. Drugim riječima, uzurpiranje Kristovog položaja.

Apostol Ivan ističe ovo dvostruko značenje u 1. Ivanovoj 2:18-19: „Čuli ste da Antikrist dolazi. Već



sada su se pojavili mnogi antikristi.” Grčki jezik razlikuje između posebnog Antikrista i brojnih manjih. Ivanove kasnije primjedbe pokazuju da se ne odnosi na sve protivnike Krista i njegove Crkve, kao što je islam, već na određenu klasu koja je, iako tvrdeći da pripada pravoj Crkvi, napustila temeljna načela istine i stoga ne samo da je pogrešno predstavljala istinu, već je u očima svijeta zauzimala mjesto i ime prave Crkve. Ivan o njima kaže: „Od nas su izišli, ali nisu bili od nas...” Oni ne

predstavljaju iskrene sljedbenike Krista koji vole istinu, iako mogu zavaravati sebe i svijet po tom pitanju. Vidi također 2. Ivanova 7.

Važno je usvojiti koncept da ovaj Čovjek grijeha, ovaj Antikrist, nije jedna jedina osoba. Čovjek grijeha se točnije opisuje kao sustav koji je započeo svoj postupan razvoj u ranoj Crkvi (kao što je apostol Pavao napisao „Tajna bezakonja već djeluje”) i koji će biti otkriven prije Gospodinovog drugog dolaska. Baš kao što se Krist sastoji od pravog Gospodina i prave Crkve, tako je i Antikrist krivotvoreni sustav koji se sastoji od lažnog gospodara i otpadničke crkve. (1. Korinćanima 12:12-28) Ovaj sustav, kojem je neko vrijeme bilo dopušteno da krivotvori autoritet i buduću vladavinu pravog Gospodina i njegove Crkve, opijao je narode lažnim tvrdnjama o Bogom danom pravu na vladanje. Jedna jedina osoba nikada ne bi mogla ispuniti sva predviđanja o Antikristu. Samo korumpirani sustav – nesveti savez crkve i civilne vlasti – mogao bi ispuniti ta predviđanja.

## RAZVOJ LAŽNIH NEBESA

Isus je izjavio da njegovo „kraljevstvo nije od ovoga svijeta.” (Ivan 18:36) Pravo kršćanstvo nije trebalo biti religija, tj. sekta koja bi se sada uspostavila kao

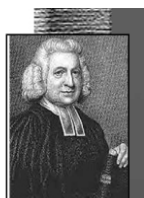
Kraljevstvo, već je to bila milostiva prilika da se pojedinac razvije kao Kristov učenik – da upozna um Gospodnji, da oponaša njegov karakter i na kraju da s njim vlada pri njegovom drugom dolasku. I tako je Crkva trebala ostati odvojena od svijeta i svjetskih vlada – sveta, čista i, kako stoji u Pismu, djevica zaručena za svog zaručnika. (Matej 25:1-13; Ivan 15:19)

Rana Crkva ostala je posvećena, odvojena od svijeta, samo kratko vrijeme nakon smrti apostola. Međutim, unutar samo tri stoljeća, otpad od apostolskih učenja postupno je oblikovao sada svjetovno nastrojenu crkvu da preuzme ulogu Antikrista. Konačno, 313. godine, Konstantin je prihvatio kršćanstvo, a sljedeće stoljeće svjedočilo je još daljnjem razvoju – sebičnoj i politički

kontroliranoj crkvenoj organizaciji. Antikrist se pretvarao u crkveno-državni sustav umjesto da čeka da pravo Kraljevstvo uspostavi naš Gospodin po svom povratku.

Između 413. i 426. godine, Augustin je u svojoj knjizi „Grad Božji” napisao da su kršćani grijeshili čekajući drugi Kristov dolazak prije uspostave Kraljevstva Božjeg na zemlji. Umjesto toga, promovirao je ideju da je kršćanska Crkva, ujedinjena s carskim Rimom, u stvarnosti Kraljevstvo Božje koje sada vlada na zemlji. Mnogi vođe Crkve spremno su prihvatili Augustinovu teologiju da je Kraljevstvo Božje započelo. Ujedinili su se s kraljevima zemlje kako bi uspostavili vlastito kraljevstvo – kršćanski svijet – krivotvorinu Božjeg pravog Kraljevstva.

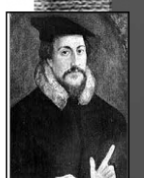
### ŠTO SU PROTESTANTSKI REFORMATORI UČILI O IDENTITETU ANTIKRISTA?



**John Wesley, 1703.-1791. (Osnivač Metodističke crkve):** „On [Papinstvo] je u naglašenom smislu Čovjek grijeha, jer povećava svaku vrstu grijeha preko svake mjere. I on se, također, ispravno naziva Sinom propasti, jer je prouzročio smrt bezbrojnih mnoštava, i svojih protivnika i sljedbenika... On je taj... koji se uzdiže iznad svega što se zove Bog, ili što se štuje... tražeći najvišu moć i najvišu čast... tražeći povlastice koje pripadaju samo Bogu.” (Iz „Antikrist i njegovih deset kraljevstava” Johna Wesleyja, str. 110)



**Martin Luther, 1483.-1546., (Osnivač Luteranske crkve):** „Mi smo ovdje uvjereni da je papinstvo sjedište pravog i stvarnog Antikrista. ...osobno izjavljujem da Papi ne dugujem nikakvu drugu poslušnost osim one prema Antikristu.” (18. kolovoza 1520., iz „Proročanske vjere naših otaca” sv. 2, str. 121, Froom)



**Jean Calvin, 1509.-1564. (Osnivač Prezbiterijanske crkve):** „Neki misle da smo prestrogi i prekritični kada rimskog pontifeksa nazivamo Antikristom. Ali oni koji su tog mišljenja ne uzimaju u obzir da istu optužbu za drskost upućuju i samom Pavlu, po kojem govorimo i čiji jezik usvajamo... Ukratko ću pokazati da (Pavlove riječi u II. Sol. 2) nisu sposobne ni za jedno drugo tumačenje osim onog koje ih primjenjuje na Papinstvo.” (Iz „Institucija” Jeana Calvina)



**Cotton Mather, 1663.-1728. (Kongregacionalni teolog):** „Božja proročanstva su predvidjela uspon Antikrista u kršćanskoj Crkvi: a u rimskom papi sve karakteristike tog Antikrista tako su čudesno odgovorene da ako tko čita Sveto pismo i to ne vidi, nad njim je čudesna sljepoća.” (Iz „Pad Babilona” Cottona Mathera u Froomovoj knjizi „Proročanska vjera naših otaca”, sv. 3, str. 113)



**Roger Williams 1603.-1683. (Prvi baptistički pastor u Americi):** Govorio je o papi kao o „navodnom Kristovom vikaru na zemlji, koji sjedi kao Bog nad hramom Božjim, uzdižući se ne samo iznad svega što se zove Bog, već i nad dušama i savjestima svih svojih vazala, dapače, nad Duhom Kristovim, nad Duhom Svetim, dapače, i nad samim Bogom... govoreći protiv Boga nebeskog, misleći promijeniti vremena i zakone; ali on je sin propasti (II. Sol. 2).” (Iz „Proročanske vjere naših otaca” Frooma, sv. 3, str. 52)



**John Knox, 1505.-1572. (Škotski prezbiterijanac):** Knox je pisao da se ukine „ona tiranija koju je sam papa toliko stoljeća vršio nad crkvom” i da se papa treba priznati kao „pravi antikrist, i sin propasti, o kojem Pavao govori.” (Iz „Ciriških pisama”, str. 199, John Knox)



**Thomas Cranmer, 1489.-1556. (Prvi nadbiskup Canterburyja, Anglikanska crkva):** „Iz čega slijedi da je Rim sjedište antikrista, a papa sam pravi antikrist. Mogao bih to dokazati mnogim drugim Pismima, starim piscima i snažnim razlozima.” (Iz „Djela” Cranmera, sv. 1, str. 6-7)

## ANTIKRISTOVA GLASNA HVALISAVOST

Nasljedni rimski biskupi iznosili su grandiozne tvrdnje za Crkvu, ali tek je 533. godine rimski car Justinijan službeno proglasio rimskog biskupa „...poglavarom svih svetih Crkava i svih svetih svećenika Božjih.” Godine 800. Karlo Veliki formalno je Papinstvu darovao Papinske Države i započela je vladavina Svetog Rimskog Carstva. Mnogi vjernici vidjeli su ovaj prijenos moći s poganskog Rima na papinski Rim kao ispunjenje proročanstva iz Otkrivenja 13:2, gdje Zmaj [civilni Rim] daje Zvijeri [Antikristu] „svoju moć, svoje prijestolje i veliku vlast.”

Kako su stoljeća prolazila, Papinstvo je postajalo sve arogantnije u svojim drskim tvrdnjama: „Papa zauzima mjesto pravog Boga,” izjavio je papa Inocent III. (1198.-1216.). Lateranski koncil (1123.) proglasio je papu „Knezom svemira.” Sveti Bernard (1090.-1153.) napisao je da „nitko osim Boga nije poput Pape, ni na nebu ni na zemlji.” A papa Nikola (858.-867.) hvalio se: „Što me možete učiniti osim Bogom?” Ferrarisov (rimokatolički) „Crkveni rječnik” navodi: „Papa je, takoreći, Bog na Zemlji...”

Hvalisajući se autoritetom od Boga, Papinstvo je vladalo teškom rukom nad prijestoljima zemlje, nastojeći preobratiti svijet. Uskoro je ovaj okrutni, tiranski sustav počeo fizički progoniti one koji su se protivili ili čak dovodili u pitanje njegov autoritet. Pravi sveci Božji nisu htjeli prisegnuti na vjernost Čovjeku grijeha, i kao rezultat toga, stotine tisuća su mučene na načine strašnije nego što moderni umovi mogu zamisliti. (Otkrivenje 17,1-2, 6)

## PROTESTANTSKA REFORMACIJA

Ovaj progoniteljski duh bio je dokaz reformatorima da Papinstvo ima neispravan duh – rođen iz nečistog doktrinarnog temelja. Krist nikada nije učio da kršćanin treba koristiti silu bilo koje vrste kako bi stekao obraćenike ili prisilio na odanost crkvenom diktatu. (Matej 10:16; 26:52; Ivan 18:36)

Reformatorima je također bilo očito da papinski sustav odgovara opisu iz 2. Solunjanima 2:4: „...koji se protivi i uzdiže iznad svega što se zove Bog ili svetinja, tako da će i u hram Božji sjesti, predstavljajući se kao Bog...” Ovo hvalisanje Papinstva bilo je ključni faktor reformatorima u identificiranju papinskog sustava kao krivotvorine – Antikrista.

Još jedan dokaz reformatorima u potvrđivanju identiteta Antikrista bila je doktrina o misi. Ritual mise tvrdi da iznova stvara i žrtvuje stvarno Kristovo tijelo (kruh) i krv (vino). Poznata kao Euharistija, postala je zahtjev da svaki vjernik mora primiti ovu svježu žrtvu Kristovu kako bi pokrio svoje dnevne grijeha. Daniel 11:31 na to se odnosi kao na „grozotu koja pustoši”. Misa čini pustom ili poništava punu zaslugu Kristove krvi koja je prolivena jednom za svagda. (Hebrejima 7:27; 10:10)

Važno je napomenuti da su protestantski reformatori pazili da ne osude nijednog pojedinog katoličkog vjernika kao Antikrista – prepoznajući da nijedan čovjek nije Antikrist. Pape, biskupi, svećenici i drugi bili su samo dijelovi, i, moguće, nevini članovi korumpiranog sustava Antikrista.

## PAPINSKI PROTUNAPAD

Ubrzo nakon što su reformatori prekinuli svoje veze s Rimom, Papinstvo je uvidjelo da se mora suprotstaviti svojoj identifikaciji kao Antikrist ili će biti osuđeno. Jezuitska učenost priskočila je u pomoć pružajući alternative definiciji Antikrista. Najuspješniji pristup zauzeo je Francisco Ribera (1537.-1591.) iz Španjolske, utemeljitelj futurističkog sustava proročanskog tumačenja. Ribera je predložio da će se Antikrist pojaviti u dalekoj budućnosti i izjavio: „Antikrist će biti jedna zla osoba koju će Židovi prihvatiti i koja će obnoviti hram u Jeruzalemu.” Iznenađujuće, ovo pogrešno učenje postalo je popularno gledište u naše dane, čak i među članovima protestantskih crkava!

## ZOV JEDINSTVA

Papinstvo sada želi zaliječiti stare rane, a Rimski crkva poziva svoju odvojenu braću (protestantske crkve) da se ponovno ujedine s Majkom Crkvom. Jesu li protestantske crkve zaboravile zašto su se odvojile? Jesu li se bitna pitanja promijenila da bi se mogle ponovno ujediniti? Jesu li spremne podložiti se Papinstvu kao onome koje ima univerzalni primat, vrhovnu vlast?

U studenom 1993., Moody Bible Institute u svom je časopisu rekao: „Danas... linije koje razdvajaju evangelike i rimokatolike blijede.” Charles Colson je napisao: „Krajnje je vrijeme da se svi mi koji smo kršćani okupimo bez obzira na razlike u našim ispovijestima i našoj tradiciji...” Danas službe Billyja Grahama, Luisa Palaua, World Visiona i karizmatskih skupina kao što je YWAH uključuju aktivnosti s Rimskom crkvom.

U svibnju 1995. papa Ivan Pavao II. izdao je encikliku o kršćanskom jedinstvu, „Ut Unum Sint” („Da svi budu jedno”). Enciklika je bila poziv bez presedana protestantskim i pravoslavnim denominacijama na dijalog o kršćanskom jedinstvu koje bi prihvatilo autoritet Pape.

Dana 12. svibnja 1999., supredsjedatelj Anglikansko-rimokatoličke međunarodne komisije izdao je dokument „Dar autoriteta.” Komisija se složila: „Papa ima sveukupni autoritet u kršćanskom svijetu...” i postoji „potreba za univerzalnim primatom koji vrši rimski biskup [Papa] kao znak i jamstvo jedinstva unutar ponovno ujedinjene Crkve” (usp. Autoritet u Crkvi II, 9).

U listopadu 1999., Rimokatolička crkva i Luteranska svjetska federacija izdale su Zajedničku izjavu o nauku o opravdanju. Rimokatolici su izjavili da je sukob između njih i Martina Luthera 1517. bio samo nesporazum i da to pitanje ne bi trebalo biti prepreka jedinstvu.

### **JE LI „LEOPARD PROMIJENIO SVOJE PJEGE?“**

Mnogi ulažu goleme napore u ponovno ujedinjenje i tvrde da današnje Papinstvo nije isti onaj sustav iz mračnog doba. Ističu da su današnji pape uveli reforme i činili velika humanitarna djela.

Ali, jesu li te tvrdnje valjane? Je li Papinstvo promijenilo svoj stav o pitanjima koja su prvotno navela protestantske reformatore da ga identificiraju kao sustav Antikrista? Je li Papinstvo povuklo svoju tvrdnju da je Božji božanski kanal, kojem je udijeljen božanski autoritet nad kršćanskim svijetom?

Činjenica: Rimaska crkva navodi da Papa ima sveukupni autoritet u kršćanskom svijetu i da će, kada se druge Crkve ujedine s njima, Papa vršiti univerzalni primat. Vatikanska web stranica navodi: „Rimski pontifeks vrši vrhovnu, punu i neposrednu vlast u univerzalnoj Crkvi... on ima primat redovne vlasti nad svim crkvama.”

Činjenica: Rimokatolička crkva još uvijek naučava nepogrešivost. Iz „Katoličke enciklopedije”, sv. VII: „Općenito, [Rimski pontifeks ima] izuzeće ili imunitet od podložnosti pogrešci ili neuspjehu...” Nepogrešivost se pripisuje učenju rimskog pontifeksa ex cathedra. Za odluku ex cathedra mora biti jasno da papa namjerava obvezati cijelu Crkvu,

zahtijevati unutarnji pristanak od svih vjernika... Činjenica: Papinstvo još uvijek očekuje da mu se državni poglavari udvaraju. Diplomatski protokol nalaže da dostojanstvenici protestantskih naroda nose crno u prisutnosti Pape kako bi priznali da oplakuju odvajanje od Majke Crkve. (*BBC News*, 17. listopada 2000.)

### **POBJEDA KRISTA NAD ANTIKRISTOM!**

Bojni poklič Reformacije ne smije biti zaboravljen. Reformatori su djelovali prema svojim uvjerenjima kako bi se oslobodili tiranije i lažnih učenja Antikrista, a mnogi su umrli za svoja uvjerenja. Svojom ljubavlju prema istini, razjasnili su nauku o opravdanju vjerom samo u krv Kristovu, osobni odnos vjernika sa svojim Gospodinom i odgovornost svakog pojedinog kršćanina kao službenika evanđelja Kristova.

Apostol Pavao nas uvjerava da će neslavna saga o Čovjeku grijeha konačno imati prikladan zaključak: „I tada će se otkriti Bezakonik [sustav Antikrista], kojega će Gospodin uništiti dahom usta svojih i uništiti sjajem svoga dolaska [grčki, parousia, prisutnost].” (2. Solunjanima 2:8) Ne može biti sumnje da je Čovjek grijeha, Antikrist, u potpunosti otkriven kršćanskoj Crkvi kao nužan preduvjet za drugi Kristov dolazak. Uskoro će pravo Kraljevstvo Božje biti u potpunosti uspostavljeno i vladat će u pravednosti po cijeloj zemlji. Umjesto da tlači i progoni do smrti, Kristovo Kraljevstvo će blagoslivljati i donositi život. Umjesto da pogrešno predstavlja Božji karakter, Kristovo Kraljevstvo će ga opravdati u ljubavi i milosrđu. Umjesto da zamjenjuje i protivni se Božjem planu, Kristovo Kraljevstvo će ga ispuniti.

---

## **Možemo li identificirati ANTIKRISTA?**

Ovaj vodič za proučavanje detaljnije obrađuje fascinantnu temu koja se nalazi u ovom broju **Vremena kraja**.



- Pratite proročanstva o velikom sustavu Antikrista.
- Identificirajte tiranski karakter Čovjeka grijeha kroz povijest.
- Naučite razlikovati činjenice od fikcije koje kruže oko teme Antikrista.
- Svjedočite noćnoj mori mračnog doba.
- Istražite protestantski pokret i utjecaj koji je imao na Sotoninu utvrdu.
- Izračunajte fascinantni identifikacijski broj Zvijeri – 666 – koji se nalazi u Otkrivenju 13,18.
- Saznajte što proročanstva predviđaju o sadašnjosti i budućnosti Antikrista.

Knjižica od 45 stranica.

**Tromjesečni biblijski izvještaj Vremena kraja**  
je besplatna publikacija

**UDRUŽENIH ISTRAŽIVAČA BIBLIJE**

Kneza Branimira 18, 44010 Sisak

095-375-5619

ili e-mail adresa: [info@istrazivaciBiblijeuHrvatskoj.com](mailto:info@istrazivaciBiblijeuHrvatskoj.com)

Nazovite za pretplatu ili preuzmite besplatne datoteke na: [www.istrazivaciBiblijeuHrvatskoj.com](http://www.istrazivaciBiblijeuHrvatskoj.com)